

Arrest

nr. 267 449 van 28 januari 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JANSSENS
Duboisstraat 43
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 9 september 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 6 augustus 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 oktober 2021 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die *loco* advocaten D. MATRAY en S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende een verzoek om internationale bescherming in op 3 januari 2018. Op 30 april 2018 werd verzoeker erkend als vluchteling.

1.2. Verzoekers echtgenote en hun twee minderjarige kinderen verkregen een toelating tot verblijf in het kader van gezinshereniging op 15 maart 2019. Op 26 mei 2021 is verzoeker uit de echt gescheiden.

1.3. In juni 2020 vernam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker reeds in juli 2017 in Griekenland subsidiaire bescherming geniet. Daarop werd op 26 januari 2021 de vluchtelingenstatus ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest nr. 257 491 van 30 juni 2021.

1.4. Op 6 augustus 2021 werd op grond van artikel 11, § 3, van de vreemdelingenwet besloten tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"Mijnheer

[...]

Krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die vereist zijn om die Staten binnen te komen, om de volgende redenen:

Op 25/12/2017 kwam u aan in België en u diende op 03/01/2018 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) heeft u op 30/04/2018 de vluchtelingenstatus toegekend, een beslissing waarvan u op 02/05/2018 in kennis werd gesteld. Als een gevolg van deze beslissing bent u thans in het bezit van een A-kaart, geldig tot 08/06/2023.

Het CGVS ontving in juni 2020 echter informatie vanwege de Griekse autoriteiten waaruit blijkt dat u sinds juli 2017 in Griekenland een internationale beschermingsstatus geniet. Naar aanleiding van deze nieuwe informatie werd u door het CGVS gehoord op 05/01/2021 teneinde u de mogelijkheid te bieden om alle elementen aan te brengen die het behoud van uw internationale beschermingsstatus konden rechtvaardigen.

Op 26/01/2021 heeft het CGVS vervolgens uw vluchtelingenstatus ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 27/01/2021 in kennis werd gebracht, gezien u in Griekenland reeds een internationale beschermingsstatus geniet. Het CGVS was van oordeel dat – gezien u in Griekenland een verblijfstitel werd afgeleverd – u wel degelijk op de hoogte was van de toekenning van uw internationale beschermingsstatus. Derhalve stelde het CGVS dat u valse verklaringen heeft afgelegd die doorslaggevend waren voor de toekenning van uw internationale beschermingsstatus en dat die om die reden ingetrokken diende te worden.

Op 01/03/2021 heeft u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) een schorsend beroep ingediend tegen deze beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus. De RVV heeft de intrekking van uw vluchtelingenstatus op 05/07/2021 in beroep bevestigd. Derhalve is de intrekking van uw vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 definitief geworden en staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten te geven in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Hierbij wordt onder meer rekening gehouden met de duur van uw verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

Op 08/07/2021 werd u via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). U gaf gevolg aan dit schrijven en bezorgde de DVZ via uw raadsman een ingevulde vragenlijst samen met volgende bijlagen: huwelijksakte; kopie van het paspoort van uw kinderen; vonnis echtscheiding + maatregelen kinderen; paspoort huidige partner; akte van erkenning ouderschap; documenten i.v.m. aanvraag 9bis partner;

attest van inburgering; attest maatschappelijke oriëntatie; certificaat Nederlandse opleiding; opleiding VDAB; arbeidsovereenkomst OCMW; loonfiches juni – december 2020; attest werkloosheidsuitkering; attest huidige werkgever; loonfiches april – juli 2021; document i.v.m. belastingaangifte; uittreksel strafregister en een brief van u. Bij het nemen van deze beslissingen zal met al deze documenten worden rekening gehouden, evenals met alle andere elementen in uw dossier.

Dienaangaande stellen we vast dat u op 25/12/2017 in België arriveerde op 28-jarige leeftijd, met andere woorden 3,5 jaar geleden. Bij uw gehoor bij de DVZ op 12/01/2018 in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u steeds in uw land van herkomst heeft doorgebracht, tot aan uw vertrek naar Europa op 20/10/2016. U verklaarde dat u bent opgegroeid in het land van herkomst, dat u er naar school ging en dat u er hogere studies voltooid heeft. Nadien was u er tewerkgesteld. Ten slotte stellen we vast dat de officiële landstaal uw moedertaal is en dat u er bij uw vertrek een uitgebreid familiaal netwerk had. De loutere vaststelling dat u op heden 3,5 jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft, is op zich dan ook geenszins voldoende om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken.

In de vragenlijst in het kader van het hoorrecht verklaarde u Nederlands te spreken en legde u certificaten van Nederlandse opleidingen voor. Tevens behaalde u een inburgeringsattest en een attest van maatschappelijke oriëntatie. Daarnaast legde u bewijzen van gevolgde opleidingen en tewerkstelling voor. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat u gedurende uw regelmatig verblijf in België zekere pogingen tot integratie ondernomen heeft.

Vooreerst merken we echter op dat het volgen van opleidingen, inburgerings- en taalcursussen en het genieten van tewerkstelling in België, slechts enkele aspecten zijn die blijk kunnen geven van integratie. Het behoort immers tot een normale attitude dat u na een verblijf van ruim 3,5 jaar een officiële landstaal leerde, een inburgeringscursus volgde en tewerkstelling genoot of inspanningen daartoe ondernomen heeft. Bovendien wijzen we erop dat het volgen van Nederlandse lessen en een integratiecursus in het Vlaamse Gewest onderdeel uitmaken van een verplicht inburgeringstraject voor nieuwkomers.

Tevens wijzen we erop dat het vaststaat dat u ruim het merendeel van uw leven in uw herkomstland heeft doorgebracht, dat u er bent opgegroeid, dat u er naar school ging, dat u er aansluitend tewerkgesteld was en dat de officiële landstaal uw moedertaal is. Het feit dat u in België cursussen volgde met het oog op het verwerven van de officiële landstaal en dat u hier tewerkgesteld bent, tonen op zich dan ook niet aan dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hechter zouden zijn dan de banden met uw land van herkomst.

Bovendien wijzen we erop dat in het geval u bijkomende inspanningen tot integratie ondernomen heeft, dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht initieel opende op basis van valse en frauduleuze verklaringen en op basis van een internationale beschermingsstatus die door het CGVS ingetrokken werd in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht moet worden nooit te hebben bestaan.

Zo blijkt uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus op 26/01/2021 dat het CGVS in juni 2020 informatie heeft ontvangen vanwege de Griekse autoriteiten waaruit blijkt dat u sinds juli 2017 in Griekenland een internationale beschermingsstatus geniet. Op 14/12/2016 diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. Bij het CGVS verklaarde u op 05/01/2021 dat u niet op de hoogte was van de toekenning van deze internationale beschermingsstatus. Het CGVS wees er in haar beslissing dan ook terecht op dat het indienen van een verzoek om internationale bescherming geen vrijblijvend iets is en dat van de verzoeker om internationale bescherming een zekere interesse in het verloop van de procedure kan verwacht worden. Het tegenovergestelde toont net de afwezigheid aan van een gegronde vrees ten aanzien van het land van herkomst.

Bovendien is gebleken dat de verklaring dat u niet op de hoogte was van de toekenning van deze internationale beschermingsstatus totaal ongeloofwaardig is. Zo blijkt dat er u door de Griekse autoriteiten in september 2017 – drie maanden voor uw vertrek naar België – een verblijfstitel werd afgeleverd als begunstigde van een internationale beschermingsstatus. Deze verblijfstitel was geldig van 25/09/2017 tot en met 24/09/2020. De verklaring dat u niet op de hoogte was van de toekenning van uw internationale beschermingsstatus is dus manifest onwaar en de vaststelling dat u blijft vasthouden aan deze verklaringen bij de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus tonen aan dat u zich blijft bedienen van frauduleuze verklaringen.

Het CGVS wijst er in haar beslissing ten slotte op dat de verlenging van deze Griekse verblijfstitel door de Griekse autoriteiten geen enkel probleem kan vormen en dat het aan u toekomt om contact op te nemen met de Griekse autoriteiten om uw verblijf in orde te brengen. Derhalve was er volgens het CGVS geen enkel beletsel dat u zich opnieuw in Griekenland kan vestigen.

Bijgevolg staat vast dat u uw verblijfsrecht geopend heeft op basis van frauduleuze verklaringen die doorslaggevend waren voor de toekenning van uw internationale beschermingsstatus, die derhalve geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. Het gegeven dat u in België zekere inspanningen tot integratie heeft ondernomen doet hier geenszins afbreuk aan en is onvoldoende om aan te tonen dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hecht zouden zijn. Bovendien blijkt nergens dat u dergelijke inspanningen niet zou kunnen ondernemen in Griekenland, waar u wel over recht op verblijf beschikt. Derhalve wordt in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Wat uw gezins- en familielevens betreft stellen we vast dat u in België samenwoont met uw huidige partner en uw minderjarige kind. Zowel uw partner als uw minderjarige kind hebben geen verblijfsrecht in België. Op 18/09/2020 diende uw partner samen met uw kind een aanvraag tot machtiging tot verblijf in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die op heden nog steeds hangende is. Uit deze aanvraag blijkt dat uw partner thans sinds 2019 in België verblijft. We wijzen er dan ook op dat u het niet aannemelijk maakt dat dit gezinsleven enkel in België zou kunnen plaatsvinden, waar u beiden niet over verblijfsrecht beschikt en nergens blijkt dat uw partner en uw kind u niet zouden kunnen vergezellen bij een hervestiging in Griekenland, waar u over verblijfsrecht beschikt.

Het staat uw partner en kind vrij om de nodige stappen te ondernemen ten aanzien van de Griekse autoriteiten om aldaar gemachtigd te worden tot verblijf. In afwachting daarvan kunnen niet alleen contacten onderhouden worden middels moderne communicatiemiddelen, maar kan u in het kader van het vrij verkeer van personen binnen de Schengen-zone vrij reizen tussen de Verschillende lidstaten, waardoor u uw gezinsleven kan blijven onderhouden.

Daarnaast verklaarde u in het kader van het hoorrecht dat uw ex-echtgenote samen met uw twee andere minderjarige kinderen in België verblijven. Vooreerst merken we op dat wat uw ex-echtgenote betreft, er geen sprake is van een gezinsleven. Daartegenover wordt niet ontkend dat er wel sprake van een gezinsleven tussen u en uw beide minderjarige kinderen is. Uit de door u neergelegde documenten in het kader van het hoorrecht blijkt immers dat er een omgangsregeling werd vastgesteld en dat u uw kinderen eenmaal om de twee weken ziet.

Dienaangaande stellen we vast dat uw beide kinderen samen met de moeder op 15/03/2021 de vluchtelingenstatus werden toegekend en bijgevolg legaal in België verblijven. We wijzen er dan ook op dat binnen de Schengen-zone er een vrij verkeer van personen bestaat, waardoor u en uw kinderen vrij kunnen reizen tussen de verschillende Lidstaten van de Schengen-zone en kunnen contacten onderhouden worden middels moderne communicatiemiddelen. Bijgevolg kan het gezinsleven tussen u en uw in België verblijvende minderjarige kinderen in Europa plaatsvinden.

De DVZ benadrukt bovendien dat indien deze beslissingen enige negatieve invloed zouden hebben op de contacten tussen u en uw in België verblijvende kinderen, de verantwoordelijkheid hiervoor volledig bij u ligt. U diende immers in België een verzoek om internationale bescherming in en verzweeg hierbij moedwillig dat u in Griekenland reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend. De DVZ stelt dan ook vast dat nadat u in België verkeerdelijk een internationale beschermingsstatus werd toegekend, u uw toenmalige echtgenote en uw beide minderjarige kinderen via een visum gezinshereniging naar België liet komen, een procedure die u in Griekenland had moeten opstarten. U draagt dan ook de volledige verantwoordelijkheid voor de situatie waarin u zich op heden bevindt en de eventuele negatieve gevolgen die u of uw gezinsleden kunnen ervaren.

Volledigheidshalve wijzen we erop dat u in het kader van het hoorrecht eveneens verklaard heeft dat drie broers in België verblijven en dat u familieleden in Zweden en Noorwegen heeft. Die behoren echter niet tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen. Bovendien wijzen we erop dat tussen Zweden, Noorwegen en Griekenland vrij verkeer van

personen bestaat en u dus zonder problemen – zoals nu reeds het geval is – contacten met uw broers kan onderhouden.

Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen.

Wat betreft eventuele medische problemen, verklaarde u in de door u ingevulde vragenlijst dat u op heden geen enkele ziekte of medisch probleem ondervindt die u zou belemmeren naar uw land van herkomst terug te keren. Evenmin legde u medische documenten neer, noch bevat het dossier een aanvraag 9ter. Bijgevolg is er geen medisch beletsel voor het nemen van deze beslissing.

Wat een terugkeer naar uw land van herkomst betreft, merken we vooreerst op dat u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland en er dus over verblijfsrecht beschikt. Bij het nemen van een verwijderingsmaatregel is derhalve Griekenland het land van bestemming. In het kader van het hoorrecht verklaarde u niet naar Griekenland terug te kunnen keren gezien u geen Griekse verblijfstitel zou hebben. U gaf geen andere redenen mee waarom u niet naar Griekenland zou kunnen terugkeren.

We wijzen erop dat het CGVS van oordeel was dat u nog steeds de bescherming kunt invoeren van de Griekse autoriteiten en dat de verlenging van uw Griekse verblijfstitel geen enkel probleem kan vormen. Het komt aan u toe om contact op te nemen met de Griekse autoriteiten om uw verblijf in orde te brengen. Derhalve was er volgens het CGVS geen enkel beletsel dat u zich opnieuw in Griekenland kan vestigen. De DVZ wijst erop dat u in het kader van het hoorrecht niets heeft aangebracht dat noopt tot een wijziging van de conclusies van het CGVS.

U maakte bijgevolg op geen enkele manier aannemelijk dat de internationale beschermingsstatus die u door de Griekse autoriteiten destijds werd toegekend intussen werd ingetrokken of opgeheven. Evenmin maakt u het niet aannemelijk dat u uw verblijfstitel niet langer zou kunnen verlengen.

Tot slot wijst de DVZ erop dat deze beslissingen en een hervestiging in Griekenland gepaard kan gaan met een zekere hardheid, maar dat dit niet onoverkomelijk mag zijn voor u. De DVZ erkent dat u zekere inspanningen tot integratie in de Belgische samenleving heeft ondernomen, doch dat u het niet aannemelijk maakt dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hecht zijn dat deze beslissingen niet kunnen worden genomen. U maakt het evenmin aannemelijk dat u dergelijke inspanningen niet zou kunnen ondernemen in Griekenland. Bovendien wijzen we erop dat wanneer deze beslissingen gepaard zouden gaan met enige hardheid, u zelf de gehele verantwoordelijkheid draagt voor deze situatie. U heeft de Belgische asieldiensten moedwillig voorgelogen en cruciale informatie achtergehouden.

Derhalve wordt krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen(3), tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

- "1. Schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de bestuurshandelingen — Art. 62 Vw. en artikelen 2 en 3 wet 03/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurlijke handelingen*
- 2. Schending van de artikelen 3,8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij Wet van 13 mei 1955 (EVRM)*
- 3. Beginzelen van behoorlijk bestuur — zorgvuldigheidsbeginsel — geen rekening gehouden met al de elementen van het dossier — redelijkheidsbeginsel — proportionaliteit - belangenafweging - beoogde doel — rechtszekerheidsbeginsel.*

3.1. Mbt. De reden van de beslissing waartegen beroep

Er wordt bij de bestreden beslissing dd 06/08/2021 een einde gesteld aan het verblijf van verzoeker krachtens artikel 11 par 3,2° lid van de Wet van 15 december 1980 omwille van de omstandigheid dat

de vluchtelingenstatus van verzoeker werd ingetrokken wegens verzwegen voorafgaande erkenning als vluchteling door de Griekse autoriteiten.

Wanneer de Staatssecretaris of zijn gemachtigde een beslissing zoals bedoeld in artikel 11 par 3,2° lid overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

o o o

Op blz. 2/6 bovenaan van de bestreden beslissing dd 06/08/2021 stelt de gemachtigde van de Staatssecretaris dat verzoeker bijna heel zijn leven in Gaza woonde, voorafgaand aan zijn vertrek (naar Griekenland); dat hij een familiaal en sociaal en arbeidsleven opbouwde in Gaza en dat derhalve de loutere vaststelling dat hij thans 3,5 jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verbleef op zich geenszins voldoende is om van een doorgedreven integratie of hechte sociale en culturele banden met de Belgische samenleving te spreken.

De gemachtigde van de staatssecretaris blijkt hier uit het oog te verliezen dat verzoeker onmogelijk terug kan keren naar Gaza (Palestina) om reden dat hij vluchteling werd erkend door de Griekse autoriteiten;

Er kan bijgevolg geen rekening meer gehouden worden met de duur en de aard van het verblijf van verzoeker in zijn geboortestreek, Gaza, nu vaststaat dat een terugkeer daarheen uitgesloten is.

Een beoordeling rekening houdend met de duur en de aard van het verblijf van verzoeker in Griekenland, land waar verzoeker verbleef voor zijn komst naar België ontbreekt in de beslissing waartegen beroep

De gemachtigde van de staatssecretaris moet zich bij het nemen van een beslissing nochtans steunen op een correcte feitenvinding. Door dit niet te doen kwam hij tot een onredelijk besluit.

3.2.De toepassing van Art. 8 EVRM

Art 8 EVRM stelt dat eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn privéleven; zijn gezinsleven; zijn huis en zijn briefwisseling. Inmenging van enig openbaar gezag, is alleen mogelijk onder de strikte voorwaarden van paragraaf 2 van art 8 EVRM.

Verzoeker heeft een familieleven in België dat beschermd wordt bij art. 8 EVRM.

Hij heeft 2 kinderen met legaal verblijf;

- R. geboren op 25/01/2016 en Joanne , geboren op 13/07/2017

Ook de moeder van deze kinderen, van wie verzoeker uit de echt gescheiden is bij vonnis dd26/05/2021, werd in België erkend als vluchteling en is er gemachtigd tot verblijf.

De gemachtigde neemt in de bestreden beslissing aan dat er sprake is van een gezinsleven tussen verzoeker en deze twee kinderen, doch stelt dat verzoeker en de kinderen, om elkaar te kunnen ontmoeten, vrij kunnen reizen binnen de Schengenzone en dat zij contact kunnen onderhouden middels moderne communicatiemiddelen.

De kinderen R. en J. zijn respectievelijk 4 en 5 jaar oud. Zij hebben in hun ontwikkeling, regelmatige, kwalitatieve en fysieke contacten met hun vader nodig om een hechte band te kunnen onderhouden. Deze contacten werden door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik, afdeling familierechtbank bij vonnis dd 29/01/2020, voorzien op 1x om de 15 dagen meet het oog op latere uitbreiding (na Covid)

De gemachtigde van de Staatssecretaris werd door verzoeker in kennis gesteld van dit vonnis, dat als stuk gevoegd werd aan de beantwoorde vragenlijst in het kader van het hoorrecht.

Hoewel de Staatssecretaris geen partij was in dit geding voor de familierechtbank en als derde moet aanzien worden, heeft deze rechterlijke beslissing wel gezag van gewijsde dat moet gerespecteerd worden door elke derde, die er kennis van heeft.

Door de beslissing waartegen huidig beroep, wordt de uitvoering van het vonnis dd 29/01/2020 onmogelijk gemaakt en worden de belangen van verzoeker en de kinderen geschaad.

Conform art 8 EVRM lid 2 is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van het recht voorzien bij lid 1, dan voor zover bij wet is voorzien EN in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Aan de voorwaarden van dit 2° lid van art 8 EVRM is in casu niet voldaan, noch voert de gemachtigde in de bestreden beslissing deugdelijke elementen aan waaruit zou kunnen verstaan of afgeleid worden dat aan deze voorwaarden is voldaan.

Het is nochtans aan de gemachtigde van de Staatsecretaris om de vervulling van deze voorwaarde aan te tonen en niet aan verzoeker om het tegendeel te bewijzen.

Verzoeker merkt wel op dat hij niet gekend is voor strafbare feiten ; dat hij werkt....

De inmenging van de Overheid is daarbij inzake, buiten elke proportie; nu zij meer emotionele schade toebrengt aan verzoeker en vooral aan diens kinderen dan het voordeel dat de Belgische staat beoogt met de verwijdering van verzoeker van het grondgebied

De genomen beslissing tot beëindiging van het verblijf, doorstaat de nodige proportionaliteitstoetsing niet.

Het staat vast dat de bestreden beslissing een inmenging betekent in de gezinsleven en privé leven van verzoeker.

Er werd geen redelijke afweging gemaakt tussen de belangen van verzoeker /die van zijn kinderen en de samenleving.

Dit middel is gegrond.

De beslissing van de Minister is facultatief. Belangenafweging, waarbij ook rekening wordt gehouden met art. 8 EVRM is noodzakelijk. Er bestaat in casu een grote disproportie tussen de schade die toegebracht wordt niet alleen aan verzoeker maar in de eerste plaats aan zijn kleine kinderen, voor wie een relatie met de beide ouders noodzakelijk is om uit te groeien tot evenwichtige volwassenen aan de ene kant EN aan de andere kant het voordeel dat onze Belgische Openbare Orde verkrijgt door de verwijdering van verzoeker van het grondgebied.

Het redelijkheidsbeginsel en proportionaliteitsbeginsel zijn geschonden.

De beslissing van de gemachtigde, waartegen beroep is onvoldoende onderbouwd en het Hoger Belang van de kinderen wordt onvoldoende geverifieerd.

3.3 : De duur van het verblijf van verzoeker in België: zijn binding met België en met Palestina / Griekenland

Zoals gezegd zijn de duur en de aard van het verblijf van verzoeker in zijn land van oorsprong irrelevant , nu vaststaat dat verzoeker als erkende vluchteling (waar dan ook toegekend) niet kan terugkeren naar Palestina.

Verzoeker heeft geen binding opgebouwd met Griekenland tijdens zijn kort verblijf daar; zijnde van november 2016 tem december 2017.

Verzoeker haalt aan dat zijn leven in Griekenland mensonwaardig was.

Ten onrechte houdt de gemachtigde van de staatssecretaris geen rekening met de precaire en penibele levensomstandigheden van verzoeker in Griekenland.

De gemachtigde van de Staatssecretaris stelt in de bestreden beslissing dd 06/08/2021 op blz 3/6 — paragraaf 9 In het kader van het hoorrecht verklaarde u niet naar Griekenland terug te kunnen keren gezien u geen Griekse verblijfstitel zou hebben. U gaf geen andere redenen mee waarom u niet naar Griekenland zou kunnen terugkeren "

Niets is minder waar.

Verzoeker heeft bij de vragenlijst ter uitoefening van het hoorrecht en de bijgevoegde nota onder punt IV verwezen naar een gemotiveerde brief meegedeeld onder stuk 21.

Hierin lezen we duidelijk de redenen waarom verzoeker niet kan terugkeren naar Griekenland en waarom de levensomstandigheden in Griekenland niet beantwoorden aan de elementaire voorwaarden om er als vluchteling een menswaardig leven te hebben.

Met dit schrijven (stuk 21) dat zich in het administratieve dossier moet bevinden, werd geen rekening gehouden; het werd niet mee opgenomen in de nodige evaluatie van de elementen door verzoeker meegedeeld nav de uitoefening van het hoorrecht.

Indien de gemachtigde van de Staatssecretaris voorhoudt dat verzoeker geen andere redenen meegaf waarom hij niet naar Griekenland zou kunnen terugkeren ; miskent hij diens hoorrecht, door geen rekening te houden met de elementen die verzoeker in dit kader meedeelde.

Verzoeker is meer dan behoorlijk geïntegreerd in onze samenleving.

Hij volgde Nederlandse les.

Hij werkt alle dagen van 17h tot 'smorgens in de magazijnen van Carrefour in Sint-Katelijne Waver. Hij moet daar uiteraard Nederlands praten en samenwerken in een team.

- stukken nrs. II 10 — 19

De documenten die deze integratie aantonen werden meegedeeld bij het beantwoorden van de vragenlijst en bevinden zich in het administratief dossier.

Hij leidt een normaal leven zoals het merendeel van de Belgen; werken ; gezin staan voorop.

3.4 Mbt tot schending van de rechtszekerheid

In casu vroeg verzoeker internationale bescherming aan in België op 03/01/2018 en werd hij door het CGVS erkend als vluchteling bij beslissing dd 02/05/2018.

Pas 2 jaar en 6 maanden later, in juni 2020, ontvangt het CGVS de melding van de Griekse autoriteiten dat verzoeker ook daar werd erkend als vluchteling in de maand juli 2017.

Dit wijst toch wel op een onzorgvuldige behandeling van het dossier door de asielinstanties, daar het normaal gezien toch onmiddellijk bekend moet zijn of verzoeker al niet eurodac gekend is.

Men is thans laat gekomen om verzoeker nog enige fraude te verwijten dan wel om de hardheid van de beslissing volledig te verwijten aan de houding van verzoeker en te stellen dat hij de volledige verantwoordelijkheid draagt van de situatie (zie laatste blz beslissing), laat staan om hierop een beslissing tot beëindigen van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, te staven.

De rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid en diligentie van het bestuur. Dit wil zegen dat beslissingen met bekwame spoed moeten genomen worden.

Verzoeker heeft in tussentijd zijn leven in België uitgebouwd.

Het nadeel dat hij zal lijden door zijn gedwongen vertrek uit België nam onmiskenbaar met de jaren toe wegens dit laattijdig handelen van de Overheid.

Dit middel is gegrond.

4. Mbt het bevel om het grondgebied te verlaten

Daar de beslissing tot beëindiging van het verblijf behept is met gebreken een derhalve dient vernietigd te worden , dient ook het bevel om het grondgebied te verlaten te worden vernietigd.

Verzoeker heeft inspanningen geleverd om zich volledig te integreren in de Belgische samenleving; hij heeft een gezin , kinderen en hij werkt ..

Minstens is het onredelijk van de Overheid om een bevel om het grondgebied te verlaten uit te vaardigen, zolang niet alle procedure middelen uitgeput zijn.

Dit middel is gegrond."

2.2.1. In een eerste middelonderdeel voert verzoeker aan dat de beoordeling van de gezinsbanden, de duur van het verblijf in België en de beoordeling van de familiale, culturele of sociale banden ten onrechte werd gemaakt ten aanzien van Gaza, terwijl hij naar die regio onmogelijk kan terugkeren omdat hij houder is van een subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 11, § 3, tweede lid, van de vreemdelingenwet, dat bepaalt:

“§ 3. [...]

De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde beslissen om het verblijf van de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbeperkte duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2 of wanneer de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn internationale beschermingsstatus.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, kan de minister of zijn gemachtigde ook een einde stellen aan het recht op verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° bedoelde familieleden indien het recht op verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd, op grond van het eerste of het tweede lid wordt beëindigd of ingetrokken.”

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij conform het derde lid van artikel 11, § 3, de hechtheid van de gezinsbanden van verzoeker en de duur van zijn verblijf in België als volgt heeft beoordeeld:

“Dienaangaande stellen we vast dat u op 25/12/2017 in België arriveerde op 28-jarige leeftijd, met andere woorden 3,5 jaar geleden. Bij uw gehoor bij de DVZ op 12/01/2018 in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u steeds in uw land van herkomst heeft doorgebracht, tot aan uw vertrek naar Europa op 20/10/2016. U verklaarde dat u bent opgegroeid in het land van herkomst, dat u er naar school ging en dat u er hogere studies voltooid heeft. Nadien was u er tewerkgesteld. Ten slotte stellen we vast dat de officiële landstaal uw moedertaal is en dat u er bij uw vertrek een uitgebreid familiaal netwerk had. De loutere vaststelling dat u op heden 3,5 jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft, is op zich dan ook geenszins voldoende om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken.

In de vragenlijst in het kader van het hoorrecht verklaarde u Nederlands te spreken en legde u certificaten van Nederlandse opleidingen voor. Tevens behaalde u een inburgeringsattest en een attest van maatschappelijke oriëntatie. Daarnaast legde u bewijzen van gevolgde opleidingen en tewerkstelling voor. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat u gedurende uw regelmatig verblijf in België zekere pogingen tot integratie ondernomen heeft.

Vooreerst merken we echter op dat het volgen van opleidingen, inburgerings- en taalcursussen en het genieten van tewerkstelling in België, slechts enkele aspecten zijn die blijk kunnen geven van integratie. Het behoort immers tot een normale attitude dat u na een verblijf van ruim 3,5 jaar een officiële landstaal leerde, een inburgeringscursus volgde en tewerkstelling genoot of inspanningen daartoe ondernomen heeft. Bovendien wijzen we erop dat het volgen van Nederlandse lessen en een integratiecursus in het Vlaamse Gewest onderdeel uitmaken van een verplicht inburgeringstraject voor nieuwkomers.

Tevens wijzen we erop dat het vaststaat dat u ruim het merendeel van uw leven in uw herkomstland heeft doorgebracht, dat u er bent opgegroeid, dat u er naar school ging, dat u er aansluitend tewerkgesteld was en dat de officiële landstaal uw moedertaal is. Het feit dat u in België cursussen volgde met het oog op het verwerven van de officiële landstaal en dat u hier tewerkgesteld bent, tonen op zich dan ook niet aan dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hechter zouden zijn dan de banden met uw land van herkomst.

Bovendien wijzen we erop dat in het geval u bijkomende inspanningen tot integratie ondernomen heeft, dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht initieel opende op basis van valse en frauduleuze verklaringen en op basis van een internationale beschermingsstatus die door het CGVS ingetrokken werd in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht moet worden nooit te hebben bestaan.”

Hoewel verzoeker terecht opmerkt dat hij internationale bescherming geniet in Griekenland en dus niet zomaar kan terugkeren naar Gaza, werd daarmee op zich nog niet de tekst van artikel 11, § 3, van de vreemdelingenwet geschonden. Zo kon de verwerende partij wel degelijk het feit dat verzoeker gedurende zevenentwintig jaar in Gaza heeft gewoond wel degelijk afwegen tegenover de periode van drieënhalf jaar dat hij in België heeft verbleven. Daarnaast blijkt dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoekers status en verblijf in Griekenland:

“Bovendien wijzen we erop dat in het geval u bijkomende inspanningen tot integratie ondernomen heeft, dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht initieel opende op basis van valse en frauduleuze verklaringen en op basis van een internationale beschermingsstatus die door het CGVS ingetrokken werd in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht moet worden nooit te hebben bestaan.

Zo blijkt uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus op 26/01/2021 dat het CGVS in juni 2020 informatie heeft ontvangen vanwege de Griekse autoriteiten waaruit blijkt dat u sinds juli 2017 in Griekenland een internationale beschermingsstatus geniet. Op 14/12/2016 diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. Bij het CGVS verklaarde u op 05/01/2021 dat u niet op de hoogte was van de toekenning van deze internationale beschermingsstatus. Het CGVS wees er in haar beslissing dan ook terecht op dat het indienen van een verzoek om internationale bescherming geen vrijblijvend iets is en dat van de verzoeker om internationale bescherming een zekere interesse in het verloop van de procedure kan verwacht worden. Het tegenovergestelde toont net de afwezigheid aan van een gegronde vrees ten aanzien van het land van herkomst.

Bovendien is gebleken dat de verklaring dat u niet op de hoogte was van de toekenning van deze internationale beschermingsstatus totaal ongeloofwaardig is. Zo blijkt dat er u door de Griekse autoriteiten in september 2017 – drie maanden voor uw vertrek naar België – een verblijfstitel werd afgeleverd als begunstigde van een internationale beschermingsstatus. Deze verblijfstitel was geldig van 25/09/2017 tot en met 24/09/2020. De verklaring dat u niet op de hoogte was van de toekenning van uw internationale beschermingsstatus is dus manifest onwaar en de vaststelling dat u blijft vasthouden aan deze verklaringen bij de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus tonen aan dat u zich blijft bedienen van frauduleuze verklaringen.

Het CGVS wijst er in haar beslissing ten slotte op dat de verlenging van deze Griekse verblijfstitel door de Griekse autoriteiten geen enkel probleem kan vormen en dat het aan u toekomt om contact op te nemen met de Griekse autoriteiten om uw verblijf in orde te brengen. Derhalve was er volgens het CGVS geen enkel beletsel dat u zich opnieuw in Griekenland kan vestigen.

Bijgevolg staat vast dat u uw verblijfsrecht geopend heeft op basis van frauduleuze verklaringen die doorslaggevend waren voor de toekenning van uw internationale beschermingsstatus, die derhalve geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. Het gegeven dat u in België zekere inspanningen tot integratie heeft ondernomen doet hier geenszins afbreuk aan en is onvoldoende om aan te tonen dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hecht zouden zijn. Bovendien blijkt nergens dat u dergelijke inspanningen niet zou kunnen ondernemen in Griekenland, waar u wel over recht op verblijf beschikt. Derhalve wordt in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.”

Aldus blijkt dat verzoeker op 14 december 2016 in Griekenland internationale bescherming aanvraag en deze heeft verkregen in juli 2017. Op 25 december 2017 kwam verzoeker naar België. De bestreden beslissing motiveert dat de banden die verzoeker opbouwde in België het gevolg zijn van het feit dat verzoeker zijn internationale beschermingsstatus in Griekenland heeft verzwegen voor de Belgische autoriteiten. Dit is niet kennelijk onredelijk. De banden die verzoeker gedurende drieënhalf jaar in België heeft opgebouwd zijn immers vergelijkbaar met de banden die verzoeker in dezelfde periode in Griekenland had kunnen opbouwen indien hij het feit dat hij aldaar reeds een beschermingsstatus had, niet had verzwegen. Verder blijkt ook aan de hand van de in de bestreden beslissing besproken elementen dat de banden in België niet van die aard zijn dat hij zijn leven in Griekenland niet opnieuw

zal kunnen opbouwen. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de belangenafweging zoals bedoeld in artikel 11, § 3, derde lid van de vreemdelingenwet, kennelijk onredelijk is of deze bepaling schendt.

Het eerste onderdeel is niet gegrond.

2.2.2. In het tweede onderdeel voert verzoeker aan dat hij in België een familieleven heeft dat onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt. Hij wijst er op dat hij twee kinderen heeft uit zijn huwelijk met zijn ex-vrouw, deze werden geboren in 2016 en 2017. Zijn ex-vrouw is erkend vluchteling in België en heeft samen met de twee kinderen een verblijfsrecht. Verzoeker betoogt dat de rechtbank van eerste aanleg te Luik een recht op contact heeft voorzien om de vijftien dagen, met het oog op latere uitbreiding na 'Covid'.

De bestreden beslissing motiveert met betrekking tot verzoekers gezinsleven:

“Wat uw gezins- en familieleven betreft stellen we vast dat u in België samenwoont met uw huidige partner en uw minderjarige kind. Zowel uw partner als uw minderjarige kind hebben geen verblijfsrecht in België. Op 18/09/2020 diende uw partner samen met uw kind een aanvraag tot machtiging tot verblijf in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die op heden nog steeds hangende is. Uit deze aanvraag blijkt dat uw partner thans sinds 2019 in België verblijft. We wijzen er dan ook op dat u het niet aannemelijk maakt dat dit gezinsleven enkel in België zou kunnen plaatsvinden, waar u beiden niet over verblijfsrecht beschikt en nergens blijkt dat uw partner en uw kind u niet zouden kunnen vergezellen bij een hervestiging in Griekenland, waar u over verblijfsrecht beschikt.

Het staat uw partner en kind vrij om de nodige stappen te ondernemen ten aanzien van de Griekse autoriteiten om aldaar gemachtigd te worden tot verblijf. In afwachting daarvan kunnen niet alleen contacten onderhouden worden middels moderne communicatiemiddelen, maar kan u in het kader van het vrij verkeer van personen binnen de Schengen-zone vrij reizen tussen de Verscheidene lidstaten, waardoor u uw gezinsleven kan blijven onderhouden.

Daarnaast verklaarde u in het kader van het hoorrecht dat uw ex-echtgenote samen met uw twee andere minderjarige kinderen in België verblijven. Vooreerst merken we op dat wat uw ex-echtgenote betreft, er geen sprake is van een gezinsleven. Daartegenover wordt niet ontkend dat er wel sprake van een gezinsleven tussen u en uw beide minderjarige kinderen is. Uit de door u neergelegde documenten in het kader van het hoorrecht blijkt immers dat er een omgangsregeling werd vastgesteld en dat u uw kinderen eenmaal om de twee weken ziet.

Dienaangaande stellen we vast dat uw beide kinderen samen met de moeder op 15/03/2021 de vluchtelingenstatus werden toegekend en bijgevolg legaal in België verblijven. We wijzen er dan ook op dat binnen de Schengen-zone er een vrij verkeer van personen bestaat, waardoor u en uw kinderen vrij kunnen reizen tussen de verscheidene Lidstaten van de Schengen-zone en kunnen contacten onderhouden worden middels moderne communicatiemiddelen. Bijgevolg kan het gezinsleven tussen u en uw in België verblijvende minderjarige kinderen in Europa plaatsvinden.

De DVZ benadrukt bovendien dat indien deze beslissingen enige negatieve invloed zouden hebben op de contacten tussen u en uw in België verblijvende kinderen, de verantwoordelijkheid hiervoor volledig bij u ligt. U diende immers in België een verzoek om internationale bescherming in en verzweeg hierbij moedwillig dat u in Griekenland reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend. De DVZ stelt dan ook vast dat nadat u in België verkeerdelijk een internationale beschermingsstatus werd toegekend, u uw toenmalige echtgenote en uw beide minderjarige kinderen via een visum gezinshereniging naar België liet komen, een procedure die u in Griekenland had moeten opstarten. U draagt dan ook de volledige verantwoordelijkheid voor de situatie waarin u zich op heden bevindt en de eventuele negatieve gevolgen die u of uw gezinsleden kunnen ervaren.

Volledigheidshalve wijzen we erop dat u in het kader van het hoorrecht eveneens verklaard heeft dat drie broers in België verblijven en dat u familieleden in Zweden en Noorwegen heeft. Die behoren echter niet tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen.

Bovendien wijzen we er op dat tussen Zweden, Noorwegen en Griekenland vrij verkeer van personen bestaat en u dus zonder problemen – zoals nu reeds het geval is – contacten met uw broers kan onderhouden.

Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen.”

Verzoeker betwist deze beoordeling aldus wat betreft het aspect van het contact met de kinderen van zijn ex-vrouw. Uit de motieven van de beslissing blijkt echter dat de kinderen bij de moeder verblijven en dat verzoeker contact kan onderhouden via moderne communicatiemiddelen of verplaatsingen binnen de Schengenzone. Het feit dat verzoeker in een andere EU-lidstaat verblijft, leidt er niet toe dat het contact met de kinderen van zijn ex-vrouw onmogelijk is of niet georganiseerd kan worden. De beslissing wijst er ook op dat het Belgisch verblijfsrecht van verzoekers ex-vrouw en hun gemeenschappelijke kinderen een gevolg is van verzoekers onjuiste verklaringen, zodat het feit dat zijn ex-vrouw en de kinderen over een verblijfsrecht in België beschikken, terwijl verzoeker dat niet langer heeft, te wijten is aan verzoekers eigen toedoen. Verzoekers bezwaren in het middel tonen aan dat hij het hier niet mee eens is, maar doen niet besluiten dat het oordeel van de verwerende partij kennelijk onredelijk of disproportioneel is.

Het tweede middelonderdeel is ongegrond.

2.2.3. In het derde middelonderdeel betoogt hij dat hij geen binding heeft opgebouwd met Griekenland en dat de beoordeling van de banden met het land van herkomst enkel ten aanzien van Palestina heeft plaatsgevonden. Hij voert aan dat de levensomstandigheden in Griekenland mensonwaardig waren. Verzoeker wijst er op dat hij bij de vragenlijst ter uitoefening van het hoorrecht een nota voegde waarin hij uitdrukkelijk wees op de situatie van vluchtelingen in Griekenland.

De Raad merkt evenwel op dat de bestreden beslissing het volgende vermeldt met betrekking tot de levensomstandigheden in Griekenland:

“Wat een terugkeer naar uw land van herkomst betreft, merken we vooreerst op dat u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland en er dus over verblijfsrecht beschikt. Bij het nemen van een verwijderingsmaatregel is derhalve Griekenland het land van bestemming. In het kader van het hoorrecht verklaarde u niet naar Griekenland terug te kunnen keren gezien u geen Griekse verblijfstitel zou hebben. U gaf geen andere redenen mee waarom u niet naar Griekenland zou kunnen terugkeren.

We wijzen erop dat het CGVS van oordeel was dat u nog steeds de bescherming kunt invoeren van de Griekse autoriteiten en dat de verlenging van uw Griekse verblijfstitel geen enkel probleem kan vormen. Het komt aan u toe om contact op te nemen met de Griekse autoriteiten om uw verblijf in orde te brengen. Derhalve was er volgens het CGVS geen enkel beletsel dat u zich opnieuw in Griekenland kan vestigen. De DVZ wijst erop dat u in het kader van het hoorrecht niets heeft aangebracht dat noopt tot een wijziging van de conclusies van het CGVS.

U maakte bijgevolg op geen enkele manier aannemelijk dat de internationale beschermingsstatus die u door de Griekse autoriteiten destijds werd toegekend intussen werd ingetrokken of opgeheven. Evenmin maakt u het niet aannemelijk dat u uw verblijfstitel niet langer zou kunnen verlengen.

Tot slot wijst de DVZ erop dat deze beslissingen en een hervestiging in Griekenland gepaard kan gaan met een zekere hardheid, maar dat dit niet onoverkomelijk mag zijn voor u. De DVZ erkent dat u zekere inspanningen tot integratie in de Belgische samenleving heeft ondernomen, doch dat u het niet aannemelijk maakt dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hecht zijn dat deze beslissingen niet kunnen worden genomen. U maakt het evenmin aannemelijk dat u dergelijke inspanningen niet zou kunnen ondernemen in Griekenland. Bovendien wijzen we erop dat wanneer deze beslissingen gepaard zouden gaan met enige hardheid, u zelf de gehele verantwoordelijkheid draagt voor deze situatie. U heeft de Belgische asieldiensten moedwillig voorgelogen en cruciale informatie achtergehouden.”

De bestreden beslissing erkent aldus wel degelijk de moeilijkheden die zich kunnen voordoen bij een terugkeer naar Griekenland. De bestreden beslissing verwijst echter ook naar de beoordeling die door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen dienaangaande werd gemaakt. In zijn arrest met nr. 257 491 bevestigde de Raad het oordeel van de Commissaris-generaal en stelde daarbij vast dat uit informatie van de Griekse autoriteiten bleek dat de verzoeker sinds 31 juli 2017 de vluchtelingenstatus in

Griekenland heeft gekregen en dat hem op 25 september 2017 een verblijfstitel werd afgegeven. De Raad oordeelde dat terecht werd vastgesteld dat verzoeker deze elementen opzettelijk heeft verzwegen. Daarnaast oordeelde de Raad dat de moeilijkheden die asielzoekers in Griekenland kennen niet representatief zijn voor de situatie van personen die, zoals verzoeker, internationale bescherming genieten; (ii) dat het gebrek aan fatsoenlijke huisvesting in Athene het gevolg is van verzoekers eigen beslissing om Griekenland zo spoedig mogelijk te verlaten; (iii) dat verzoeker geen klacht heeft ingediend met betrekking tot de mishandelingen die hij in Griekenland zou hebben ondergaan; en (iv) dat hij Griekenland kort na de afgifte van zijn verblijfsvergunning heeft verlaten, wat er op wijst dat verzoeker nooit de wens had om zich in dit land te vestigen en de nodige stappen te zetten er zijn leven uit te bouwen als begunstigde van internationale bescherming.

Aldus blijkt dat wel degelijk dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is overgegaan tot een beoordeling van de socio-economische en humanitaire situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze beoordeling werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in een met gezag van gewijsde bekleed arrest. Verzoeker verwijst thans opnieuw op algemene wijze naar de situatie in Griekenland, maar brengt daarbij geen concrete elementen aan die nog niet eerder werden onderzocht door de bevoegde diensten. De verwerende partij kon dan ook terecht verwijzen naar de verzoekers beschermingsstatus in Griekenland zoals dit door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds werd onderzocht. Het middelonderdeel is niet gegrond.

2.2.4. In een vierde middelonderdeel voert verzoeker de schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing gesteund is op artikel 11, § 3, tweede lid, van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde te allen tijde kan beslissen om het verblijf van de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbeperkte duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2.

In casu is niet betwist dat verzoekers internationale beschermingsstatus is ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, § 2, van de vreemdelingenwet, zodat toepassing kon worden gemaakt van artikel 11, § 3, tweede lid, van de vreemdelingenwet. Het rechtszekerheidsbeginsel kan niet *contra legem* worden ingeroepen. Daarenboven werd verzoekers internationale beschermingsstatus ingetrokken op 26 januari 2021 en wist verzoeker vanaf dat ogenblik dat zijn recht op verblijf op grond van artikel 11, § 3, van de vreemdelingenwet kon worden ingetrokken.

Het middelonderdeel is niet gegrond.

2.2.5. In het vijfde middelonderdeel betoogt verzoeker dat indien, de beëindigingsbeslissing wordt vernietigd, ook het bevel om het grondgebied te verlaten moet worden vernietigd. Gelet op de voorgaande bespreking is dit *in casu* niet het geval.

In de mate verzoeker betoogt dat het onredelijk is om een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven voor de afloop van de huidige beroepsprocedure, merkt de Raad op dat verzoeker geen rechtsregel aanduidt waaruit een dergelijk verbod blijkt. Bovendien blijkt uit de debatten dat er geen gedwongen uitvoering aan het bevel werd gegeven, zodat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoeker de afloop van de procedure heeft kunnen afwachten.

Het middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT